

2 DECEMBER 2012 – EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT

EERSTE LEZING

JEREMIA 33, 14-16

Zo spreekt de Heer:

„Er komt een tijd dat Ik de belofte vervul die Ik aan Israël en Juda gedaan heb. Dan schenk Ik David een wettige afstammeling, die het land rechtvaardig en eerlijk bestuurt. In die dagen wordt Juda gered en is Jeruzalem veilig. En de stad zal heten: Heer, onze gerechtigheid.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE
TESSALONICENZEN 3, 12 — 4, 2

Broeders en zusters,

Moge de Heer u overvloedig doen toenemen in liefde voor elkaar en voor alle mensen zoals ook mijn liefde uitgaat naar u. Hij sterke uw hart, zodat gij onberispelijk zijt en heilig voor het aanschijn van God onze Vader bij de komst van onze Heer Jezus met al zijn heiligen.

Voor het overige, broeders en zusters, vragen en vermanen wij u in de Heer Jezus, dat gij de overlevering die gij van ons hebt ontvangen, de overlevering namelijk over een levenswandel die God welgevallig is, nog trouwer naleeft dan gij al doet. Gij kent de voorschriften die wij u op gezag van de Heer Jezus gegeven hebben.

EVANGELIE

LUCAS 21, 25-28.34-36

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Er zullen tekenen zijn aan zon, maan en sterren en op de aarde zullen de volkeren in angst verkeren, radeloos door het gebulder van de onstuimige zee. De mensen zullen het besterven van schrik, in spanning om wat de wereld gaat overkomen. Want de hemelse heerscharen zullen in verwarring geraken. Dan zullen zij de Mensenzoon zien komen op een wolk, met macht en grote heerlijkheid.”

„Wanneer zich dit alles begint te voltrekken, richt u dan op en heft uw hoofden omhoog want uw verlossing komt nabij.”

„Zorgt ervoor dat uw geest niet afgestompt raakt door een roes van dronkenschap en de zorgen van het leven; laat die dag u niet onverhoeds grijpen als in een strik; want hij zal komen over alle mensen, waar ook ter wereld. Weest daarom altijd waakzaam en bidt dat ge in staat moogt zijn te ontkomen aan al die dingen die zich gaan voltrekken, en dat ge stand moogt houden voor het aangezicht van de Mensenzoon.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Jean BASTIAENS —

Over Jezus' tweevoudige komst

HET IS ADVENT, een aansprekende tijd. Terwijl rondom ons de donkerte toeneemt, zetten we elke zondag meer licht op de standaard. We hebben het van horen zeggen: GOD laat zijn reddende hand bij voorkeur zien in de nacht. De eerste nacht dat Hij dat deed, was de nacht van de schepping, toen Hij licht bracht in de duisternis. De tweede nacht was toen Abraham een verbond mocht sluiten met GOD, met het oog op de redding van heel het mensengeslacht. De derde nacht was toen het volk onder leiding van Mozes wegluchtte uit Egypte, nadat het paaslam was geslacht. De vierde nacht, zo vertelt ons de Joodse Targom, zal zijn wanneer de messias komt om zijn volk te verzamelen uit alle windstreken en het voorgoed te verlossen.

Midden in de nacht is er redding. Om dat te gedenken en telkens opnieuw te beseffen, komen christenen tweemaal per jaar midden in de nacht samen: in de kerstnacht en tijdens de paaswake. Die twee nachten horen bij elkaar, ze vormen de twee luiken van het ene verhaal over de doorbraak van de messiaanse tijd.

Twee woorden markeren de periode van de advent: gedenken en verwachten. Het gedenken slaat allereerst op de geboorte van de messias: midden in de nacht komt ons een uitbundige schare van engelen vertellen dat de messias is geboren, de redder van de wereld. Deze messias ligt echter niet in een wieg van satijnen dekentjes, maar in een schuur, meer bepaald in een voederbak. En toch is er een en al vreugde, ondanks of juist dankzij die voederbak. Naar die geboorte leven we toe. We voelen ons erdoor aangetrokken, we kunnen niet anders dan afgaan op dit heerlijke licht. We dromen mee over wat de geboorte van de messias zoal met zich mee kan brengen: een nieuwe wereld, een andere wereld? Meer gerechtigheid, meer vrede. Hoe zal die messias dat gaan verwezenlijken? En zullen wij een bijdrage kunnen leveren? Er ligt nog een zachte waas over onze dromen. Ze liggen nog niet aan flarden. En we vermoeden dat de messias niet alleen in die voederbak, in Betlehem, maar ook in ons eigen hart geboren zou moeten worden. Met Maria en Elisabet zijn we een en al verwachting.

Behalve het gedenken, gaat het in de advent ook over verwachten. We kijken immers uit naar de komst van Jezus, zijn komst in heerlijkheid. Paulus zegt het zo, in de tweede lezing van deze zondag: „De Heer sterke uw hart, zodat gij onberispelijk zijt en heilig voor het aanschijn van GOD onze Vader bij de komst van onze Heer Jezus met al zijn heiligen.” In de Latijnse vertaling staat voor dat woordje ‘komst’, *adventus*. We zien uit naar de komst (de advent) van Jezus die ons en heel het mensengeslacht zal samenbrengen voor het aanbreken van de nieuwe wereld. We verwachten Jezus, die reeds gekomen is, als de Mensenzoon die een einde maakt aan de wetten van de oude wereld en die alles nieuw zal maken. We spreken in dat verband vaak over de wederkomst, maar het Griekse woord daarvoor betekent eigenlijk iets anders: zijn komst heet daar *parousia*, de openbaring van Jezus die tot ons zal komen om deze hele wereld te onderwerpen aan een zuiverend oordeel. Om ons daarop voor te bereiden, vraagt Jezus dat we altijd waakzaam zouden zijn en een biddend leven zouden leiden. En Paulus vraagt de gelovigen in Tessalonica dat ze zich met het oog op die komst zouden oefenen in een heilig en onberispelijk leven.

Het gedenken van de menswording — het komen van de messias — en het verwachten van de Mensenzoon die definitieve verlossing zal brengen, die twee opdrachten horen bij elkaar. Wie uitziet naar de komst van de messias, in het midden van de nacht, zal ook uitzien naar zijn finale komst, wanneer „er tekenen zullen zijn aan zon, maan en sterren”. Het gedenken van de geboorte van de messias en het verwachten van de Komende zijn als de twee uiteinden van eenzelfde koord en in het midden van dat koord balanceert het mysterie van de paasnacht. En wie de paasnacht doortrekt, wordt opnieuw geboren. Zo hangt alles samen.

De liturgie van deze eerste adventszondag nodigt ons uit om op weg te gaan. We moeten in beweging komen, om zo te wandelen naar het Licht. We mogen dit doen met een blij gemoed, want we leven van de belofte (eerste lezing). Die belofte heeft te maken met het komen van Gods gerechtigheid. En samen met Paulus bidden we dat hij zijn Zoon in ons zal openbaren.